

man vedtager Endringsforslaget; men det er ogsaa muligt, at vi da faae en Bygning, som i alle Henseender kan være fuldkommen tilfredsstillende. Det er altsaa disse Grunde, som man maa veie imod hverandre.

Speel: Jeg troer ikke, der er Anledning til i denne Sag at opholde det ærede Thing meget længere. Der er vistnok omtrent fremkommet alle de Momenter af mere eller mindre Vægt, der kunne ansøres fra begge Sider. At der er anført Meget af Vægt baade for og imod, det skal jeg indrømme; men ogsaa dette synes mig at tale for Endringsforslaget, der kun gaar ud paa at udbede sig, at Sagen maa stilles i Hvile og tages under en fornødt Overveielse, som disse forskjellige Betragtninger virkelig synes at henføre til. Jeg skal dog ikke have taget Ordet uden i al Rorthed at indbringe et Par af de Indvendinger, som ere fremførte af den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Aarss (Madvig) imod Endringsforslaget. Naar han har sagt, at den nuværende Plan tilfredsstillende alle Sagkyndige og alle de Paagjældende, der have haft den under Behandling, saa kan dette jo være Tilfældet; men jeg maa bemærke, at Planen bliver jo slet ikke borte, den kommer jo med i Betragtning ved den hyderligere Vedømmelse, som Sagen skulde undergives, og det kan jo være muligt, at man kan ville vedtage den adaare igjen, hvis man skulde finde, at der ikke fremkommer Noget, der fortjener at foretrækkes. Naar han har sagt, at der allerede er steet et Indgreb i Universitetets indre Areal — jeg siger det kort — saa maa jeg bemærke, at det er ingen Grund til at gjøre hyderligere Indgreb, og det vil dog ikke kunne nægtes, at det er at gjøre hyderligere Indgreb, naar man ved denne rektangulære Bygning vil nærme sig paa 12 Alen omtrent den Bygning, som nu allerede staae der. Dersom den Bygning ikke stod, vilde det være meget lettere, saa kunde man bedre gaae ind i Gaarden, men netop naar den staaer der, og man kommer til at nærme sig den saa meget, er det en Grund til ikke at vælge denne Byggeplan. Naar den ærede Landsthingsmand baade idag og ved en tidligere Behandling har sagt, at den foreslaaede rektangulære Bygning i rigel-

igt Maal opfylder sin Hensigt og giver rigelig Plads, endogsaa i en lang Fremtid, for Universitetets Samlinger, som skulde opbevares der, troer jeg ikke, at det er ganske rigtigt. I den Betænkning, som i sin Tid er afgiven af en Kommission, der var nedsat til Vedømmelse af de to Byggeplaner, der foreslaae, staaer, at der ikke vil i den rektangulære Bygning være Plads til de fysiologiske Samlinger, uden forsaavidt man, allensals midlertidig, kunde opstille Noget deraf i Mezzaninetagen, indtil dette Rum igjen maatte overgaae til Benyttelse for de andre Samlinger; men det forekommer mig temmelig klart — jeg maa sige, at jeg har seet adskillige Museer i Udlandet, og der har altid været fysiologiske Samlinger derved — at dette ogsaa burde være Tilfældet her, og naar det nu siges, at kun en Deel af de fysiologiske Samlinger kunne opstilles i Mezzaninen, og disse endda senere maae bortflyttes for at give Rum for de andre Samlinger, saa synes jeg ikke, at man kan sige, at Bygningen er aldeles tilstrækkelig. Men jeg skal vende mig bort fra disse specielle Punkter; man kunde længe vedblive paa den Maade, uden at vinde Noget til grundig Belysning af det foreliggende Spørgsmaal. Det, jeg lægger Vægt paa, er det, at der er gjort begrundede Indvendinger mod de Byggeplaner, der foreligge, at der ved Sagens Behandling i Rigsdagen er fremkommet nye Ideer, nye Planer, som have tilvundet sig Opmærksomhed. Det forlanges nu, at man, inden man strider til en Afgjørelse, som er aldeles prægraverende for Fremtiden, som bestemmer hele den fremtidige Benyttelse af Universitetets Byggegrund, endnu engang tager under nøie Overveielse, om man dog ikke burde foretrække et Andet for, hvad her foreligger, om man ikke kunde komme til at foretrække at bygge til Nørregade, eller komme til en anden Bygning end den, som fra flere Sider er paastaet at have flere Mangler. Man siger, at Sagen har staaet paa i 14 Aar, og at dette er en Opfordring til at bringe den til Ende; ja, ganske vist, men jeg maa gjentage, hvad jeg ogsaa tilfod mig at bemærke sidst, at man ogsaa kan vende det om og sige, at det er en Opfordring til ikke at bringe Sagen for hurtigt til Ende. Have vi brugt 14 Aar til at overveie denne